

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

29 юли 2019 година *

„Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 2, буква а) — Право на възпроизвеждане — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Харта на основните права на Европейския съюз“

По дело C-469/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 1 юни 2017 г., постъпил в Съда на 4 август 2017 г., в рамките на производство по дело

Funke Medien NRW GmbH

срещу

Bundesrepublik Deutschland,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, Ал. Арабаджиев, М. Vilaras, Т. von Danwitz, С. Toader, F. Biltgen и С. Lycourgos, председатели на състави, Е. Juhász, М. Plešić (докладчик), L. Bay Larsen и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: М. Alekseev, началник отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юли 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Funke Medien NRW GmbH, от Т. von Plehwe, Rechtsanwalt,
- за германското правителство, от Т. Henze, М. Hellmann, Е. Lankenau и J. Techert, в качеството на представители,
- за френското правителство, от Е. Armoët, D. Colas и D. Segoin, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за правителството на Обединеното кралство, от Z. Lavery и D. Robertson, в качеството на представители, подпомагани от N. Saunders, barrister,
- за Европейската комисия, от H. Krämer, T. Scharf и J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 октомври 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на член 2, буква а), на член 3, параграф 1 и на член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 2016 г., стр. 19).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор на Funke Medien NRW GmbH (наричано по-нататък „Funke Medien“), което поддържа интернет портала на германския ежедневник Westdeutsche Allgemeine Zeitung, с Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия) по повод на публикуването от Funke Medien на някои документи, „класифицирани за служебно ползване“, изготвяни от германското правителство.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 1, 3, 6, 7, 9, 31 и 32 от Директива 2001/29 гласят:

„(1) Договорът [ЕО] предвижда създаването на вътрешен пазар и установяването на система, която да гарантира, че няма нарушаване на конкуренцията във вътрешния пазар. Хармонизирането на законодателствата на държавите членки в областта на авторското право и сродните му права допринася за постигането на тези цели.

[...]

(3) Предложеното хармонизиране ще допринесе за прилагането на четирите свободи на вътрешния пазар и се отнася до спазването на основните принципи на правото, и особено на правото на собственост, включително интелектуалната собственост и свободата на изразяване и на обществения интерес.

[...]

(6) Без хармонизиране на общностно равнище законодателните дейности на национално равнище, които вече са започнати в редица държави членки, за да се отговори на технологичните предизвикателства, биха могли да доведат до значителни различия в закрилата и чрез тях до ограничения на свободното движение на услуги и стоки, които съдържат, или се основават на интелектуална собственост, което би предизвикало ново фрагментиране на вътрешния пазар и законодателна несъгласуваност. Последиците от

такива законодателни несъответствия и правна несигурност ще станат по-значителни с по-нататъшното развитие на информационното общество, което вече значително е увеличило трансграничното ползване на интелектуална собственост. [...]

- (7) Следователно правната рамка на Общността за закрила на авторското право и сродните му права трябва също да бъде адаптирана и допълнена, доколкото е необходимо, за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. [...] [Н]е е необходимо да се премахнат или предотвратят различия, които не засягат неблагоприятно функционирането на вътрешния пазар.

[...]

- (9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. Интелектуалната собственост следователно е призната за неразделна част от собствеността.

[...]

- (31) Трябва да се поддържа справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закриляни обекти. Съществуващите изключения и ограничения по отношение на правата, както са определени от държавите членки, следва да бъдат преоценени с оглед новата електронна среда. [...] За да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар, такива изключения и ограничения следва да бъдат определяни по-хармонично. Степента на тяхната хармонизация следва да се основава на въздействието им върху безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

- (32) Настоящата директива съдържа изчерпателен списък на изключенията и ограниченията по отношение на правото на възпроизвеждане и правото на публично съобщаване. [...] Държавите членки следва да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения [...].“

- 4 Текстът на член 2 от тази директива, озаглавен „Право на възпроизвеждане“, е следният:

„Държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично:

- а) за авторите — на техните произведения;

[...]“.

- 5 Член 3 от същата директива, озаглавен „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти“, предвижда в параграф 1:

„Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него“.

- 6 Член 5 от споменатата директива, озаглавен „Исключения и ограничения“, предвижда в параграф 3, букви в) и г) и в параграф 5:

„3. Държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения по отношение на правата, предвидени в членове 2 и 3, в следните случаи:

[...]

- в) възпроизвеждане от пресата, разгласяване на обществото (публиката) или предоставяне на разположение на публикувани статии по актуални икономически, политически или религиозни въпроси, или излъчени произведения или други закриляни обекти от същия характер, в случаи когато такова използване не е изрично запазено и доколкото източникът, включително името на автора, е посочен, или използването на произведения или други закриляни обекти във връзка със съобщаването на актуални събития, доколкото е оправдано от преследваната цел за информираност и доколкото източникът, включително името на автора, е посочен, освен ако това се окаже невъзможно;
- г) цитати за целите като критика или обзор, при условие че се отнасят до произведение или друг закрилян обект, който вече е предоставен законно на разположение на публиката, и че — освен ако това се окаже невъзможно — е посочен източникът, включително името на автора, и че тяхното използване е в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел;

[...]

5. Исключенията и ограниченията, предвидени в параграфи 1, 2, 3 и 4, се прилагат само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект, и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“.

Германското право

- 7 Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte — Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право и сродните му права) от 9 септември 1965 г. (BGBl. 1965 I, стр. 1273, наричан по-нататък „UrhG“) предвижда в член 50, озаглавен „Отразяване на актуални събития“:

„За целите на отразяването на актуални събития чрез излъчване или подобни технически средства, във вестници, периодични и други издания или във всякакви други медии, в които се отразява основно случилото се през деня, както и във филми, е законосъобразно да се възпроизвеждат, разпространяват и разгласяват публично произведения, които могат да се видят и чуят по време на отразяваните събития, доколкото е обосновано от преследваната цел“.

- 8 Текстът на член 51 от UrhG, озаглавен „Цитати“, е следният:

„Законосъобразно е възпроизвеждането, разпространяването и публичното разгласяване за целите на цитирането на вече публикувано произведение, доколкото по обхвата си използването е обосновано от преследваната специална цел. Законосъобразно е по-специално:

1. включването след публикуването им на индивидуални произведения в самостоятелно научно произведение с цел поясняване на съдържанието му;
2. цитирането в самостоятелна литературна творба на пасажки от произведение след публикуването му;

3. цитирането на отделни пасажии от вече публикувана музикална творба в самостоятелна музикална творба“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 9 Федерална република Германия ежеседмично получава военен ситуационен анализ за мисиите и операциите в чужбина на Bundeswehr (федералната армия в Германия) и за промените в обстановката в района на мисиите и операциите. Изготвените анализи, наречени „Unterrichtung des Parlaments“ („Информация за парламента“, по-нататък „UdP“), се изпращат на някои членове на Bundestag (Федерален парламент, Германия), на отдели в Bundesministerium der Verteidigung (Федерално министерство на отбраната, Германия) и на други федерални министерства, както и на някои служби на подчинение на Федералното министерство на отбраната. UdP се считат за „класифицирана информация за служебно ползване“, а тази квалификация отговаря на най-ниското от общо четири нива на поверителност, предвидени в германското право. Наред с това Федерална република Германия публикува синтезирани варианти на UdP, наречени „Unterrichtung der Öffentlichkeit“ („Информация за обществеността“), които са публично достъпни без ограничения.
- 10 Funke Medien поддържа интернет портала на германския ежедневник Westdeutsche Allgemeine Zeitung. На 27 септември 2012 г. то подава искане за достъп до всички UdP, изготвени в периода от 1 септември 2001 г. до 26 септември 2012 г. Това искане е отхвърлено от компетентните органи с мотива, че разгласяването на информацията, съдържаща се в UdP, можело да засегне неблагоприятно чувствителни интереси на федералната армия, свързани със сигурността. В тази връзка посочените органи изтъкват наличието на редовно публикувана информация за обществеността, която представлява вариант на UdP, който не засяга тези интереси. По неизвестен начин Funke Medien все пак получава голяма част от UdP, които частично публикува с названието „Afghanistan Papiere“ („Документи за Афганистан“) и които могат да се преглеждат на неговия уебсайт като сканирани поединично страници, придружени от въведение, допълнителни линкове и покана за взаимодействие.
- 11 Тъй като счита, че по този начин Funke Medien е нарушило авторското ѝ право върху UdP, Федерална република Германия предявява срещу него иск за преустановяване на нарушението, който е уважен от Landgericht Köln (Областен съд Кьолн, Германия). Подадената от Funke Medien въззивна жалба е отхвърлена от Oberlandesgericht Köln (Висш областен съд Кьолн, Германия). В ревизионната си жалба до запитващата юрисдикция Funke Medien поддържа искането си за отхвърляне на иска за преустановяване на нарушението.
- 12 Запитващата юрисдикция отбелязва, че мотивите на Oberlandesgericht Köln (Висш областен съд Кьолн) се основават на предпоставката, че UdP могат да се ползват от авторскоправна закрила като „литературни произведения“ и не представляват служебни текстове, изключени от такава закрила. Тя все пак подчертава, че въпросният съд не е направил никакви констатации относно конкретните особености, позволяващи да се изведе творческата отличителност на UdP.
- 13 С оглед на това запитващата юрисдикция счита, че е изключено да се отмени решението на Oberlandesgericht Köln (Висш областен съд Кьолн), на когото делото да бъде върнато, за да му се предостави възможност a posteriori да направи констатации в посочения смисъл, ако нарушението на авторското право върху UdP, каквото следва да се допусне за целите на съдебния контрол, който предстои да бъде упражнен в ревизионното производство, при всички случаи попада под действието на дерогиращите правила относно отразяването на актуални събития или относно цитатите, предвидени съответно в членове 50 и 51 от UrhG, или ако такова нарушение е оправдано с оглед на свободата на информация или свободата на печата, предвидени съответно в член 5, параграф 1, първо и второ изречение от Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Основния закон на Федерална република Германия) от 23 май

1949 г. (BGBl 1949 I, стр. 1, наричан по-нататък „GG“), както и в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Действително, според запитващата юрисдикция в такъв случай фазата на производството би позволила делото да бъде решено и тя ще трябва да измени решението на Landgericht Köln (Областен съд Кьолн) и да отхвърли иска за преустановяване на нарушението, предявен пред него от Федерална република Германия.

14 В тази връзка запитващата юрисдикция счита, че тълкуването на член 2, буква а), на член 3, параграф 1 и на член 5, параграф 3, букви в) и г) от Директива 2001/29 във връзка с основните права, и по-специално на свобода на информацията и на свобода на печата, не е очевидно. Тя по-специално иска да установи дали посочените разпоредби предоставят свобода на преценка при транспонирането им в националното право. В това отношение тя отбелязва, че съгласно практиката на Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд, Германия) националноправните разпоредби за транспониране на директива на Европейския съюз по принцип трябва да се преценяват не с оглед на основните права, гарантирани от GG, а само с оглед на основните права, гарантирани от правото на Съюза, когато тази директива не оставя на държавите членки никаква свобода на преценка за нейното транспониране.

15 При тези обстоятелства Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Оставят ли разпоредбите на правото на Съюза относно изключителното право на авторите на възпроизвеждане (член 2, буква а) от Директива 2001/29) и на публично разгласяване, включително на предоставяне на публично разположение (член 3, параграф 1 от Директива 2001/29) на техни произведения и относно изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29) свобода на преценка при транспонирането в националното право?
- 2) По какъв начин при определянето на обхвата на предвидените в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29 изключения или ограничения на изключителното право на авторите на възпроизвеждане (член 2, буква а) от Директива 2001/29) и на публично разгласяване, включително на предоставяне на публично разположение (член 3, параграф 1 от Директива 2001/29) на техни произведения трябва да се вземат предвид основните права, уредени в [Хартата]?
- 3) Могат ли основните права на свобода на информацията (член 11, параграф 1, второ изречение от [Хартата]) или на свобода на печата (член 11, параграф 2 от [Хартата]) да обосноват изключения или ограничения на изключителното право на авторите на възпроизвеждане (член 2, буква а) от Директива 2001/29) и на публично разгласяване, включително на предоставяне на публично разположение (член 3, параграф 1 от Директива 2001/29) на техни произведения извън изключенията или ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29?“.

По преюдициалните въпроси

Предварителни съображения

16 Запитващата юрисдикция отбелязва, че за да отхвърли въззивната жалба на Funke Medien, Oberlandesgericht Köln (Висш областен съд Кьолн) се основава на предпоставката, че UdP могат да се ползват от авторскоправна закрила като „литературни произведения“, без да прави обаче специфични констатации в този смисъл, основаващи се на конкретните особености, позволяващи да се изведе творческата им отличителност.

- 17 В това отношение Съдът счита, че е уместно да внесе следните уточнения.
- 18 Член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 предвиждат, че държавите членки предоставят на авторите съответно изключителното право да разрешават или да забраняват пряко или непряко възпроизвеждането на техните „произведения“ по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, както и изключителното право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на тези „произведения“. В този смисъл под авторскоправна закрила на основание на Директива 2001/29 може да попадне предмет единствено ако същият може да бъде квалифициран като „произведение“ по смисъла на тези разпоредби (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 34).
- 19 Видно от трайната съдебна практика, за да може определен предмет да се квалифицира като произведение, трябва да са изпълнени две кумулативни условия. От една страна, предметът трябва да е оригинален, в смисъл че е собственото авторско интелектуално творение. За да може интелектуалното творение да се счита за авторско, то трябва да отразява личността на автора, а това е така, в случай че авторът е могъл да изрази своите творчески способности при реализирането на произведението, като е направил свободен и творчески избор (вж. в този смисъл решение от 1 декември 2011 г., *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 87—89).
- 20 От друга страна, квалификацията „произведение“ по смисъла на Директива 2001/29 е запазена за елементите, които изразяват такова интелектуално творение (решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 21 В случая *Funke Medien* твърди, че UdP не са годен обект на авторскоправна закрила, тъй като представляват анализи, чиято структура следва еднакъв модел, подготвят се от различни автори и се отличават с изключително фактически характер. От своя страна германското правителство подчертава, че самото създаване на подобен еднакъв модел може да се ползва от авторскоправна закрила.
- 22 Националният съд следва да прецени дали военни ситуационни анализи като разглежданите в главното производство или определени елементи от тях могат да се квалифицират като „произведения“ по смисъла на член 2, буква а) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 и следователно да са годен обект на авторскоправна закрила (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2009 г., *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, т. 48).
- 23 За да се установи дали действително това е така, националният съд следва да провери дали при изготвянето на тези анализи авторът е имал възможност за свободен творчески избор, годен да предаде на читателя оригиналността на съответните обекти, а оригиналността произтича от избора, подредбата и съчетанието на думите, с които авторът изразява своя творчески дух по оригинален начин и достига до резултат, представляващ интелектуално творение (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2009 г., *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, т. 45—47), като самите интелектуални усилия и уменията, посветени на създаването на тези анализи, са без значение в това отношение (вж. по аналогия решение от 1 март 2012 г., *Football Dataco* и др., C-604/10, EU:C:2012:115, т. 33).
- 24 В случай че военни ситуационни анализи като разглежданите в главното производство представляват чисто информационни документи, чието съдържание основно се определя от съдържащата се в тях информация, поради което тази информация и нейното изражение в тези анализи съвпадат, а анализите в този смисъл се характеризират единствено с техническата си функция, изключвайки всякаква оригиналност, би следвало да се счита, както отбелязва генералният адвокат в точка 19 от своето заключение, че при изготвянето на тези доклади авторът не е имал възможност да изрази творческия си дух по оригинален начин и да достигне резултат, представляващ собствено интелектуално творение (вж. в този смисъл решения от 22 декември 2010 г., *Bezpečnostní softwarová asociace*, C-393/09, EU:C:2010:816, т. 48—50 и от

2 май 2012 г., SAS Institute, C-406/10, EU:C:2012:259, т. 67 и цитираната съдебна практика). В такъв случай националният съд би следвало да констатира, че подобни доклади не представляват „произведения“ по смисъла на член 2, буква а) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, поради което не могат да се ползват от закрилата на тези разпоредби.

- 25 Поради това следва да се приеме, че военни ситуационни анализи като разглежданите в главното производство могат да са годен обект на авторскоправна закрила само при условие — което трябва да се проверява от националния съд във всеки конкретен случай — че тези анализи са авторско интелектуално творение, което отразява личността на автора и е проява на неговия свободен творчески избор при изработването на тези анализи.
- 26 На поставените въпроси следва да се отговори съобразно изложените съображения.

По първия въпрос

- 27 Най-напред следва да се отбележи, както се вижда от точки 13 и 14 от настоящото решение, че първият въпрос е свързан с прилагането от страна на запитващата юрисдикция във връзка с разрешаването на спора по главното производство на правилата за отразяване на актуални събития и за цитатите, предвидени съответно в членове 50 и 51 от UrhG, които транспонират член 5, параграф 3, букви в) и г) от Директива 2001/29.
- 28 Въпреки че запитващата юрисдикция не пита Съда конкретно относно тълкуването на тази разпоредба от Директива 2001/29, като отбелязва изрично, че според Oberlandesgericht Köln (Висш областен съд Кьолн) публикуването на UdP от Funke Medien на неговия уебсайт не отговаря на условията по членове 50 и 51 от UrhG, тя все пак се пита дали тази разпоредба от правото на Съюза, както и член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от същата директива оставят на държавите членки свобода на преценка при тяхното транспониране, при положение че съгласно практиката на Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд) националноправните разпоредби за транспониране на директива на Съюза по принцип трябва да се преценяват не с оглед на основните права, гарантирани от GG, а само с оглед на основните права, гарантирани от правото на Съюза, когато тази директива не оставя на държавите членки никаква свобода на преценка за нейното транспониране.
- 29 В този контекст с първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, както и член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, трябва да се тълкуват в смисъл, че съставляват мерки за пълна хармонизация.
- 30 В това отношение трябва да се припомни, че по силата на принципа на предимство на правото на Съюза, който е основна характеристика на правния ред на Съюза, позоваването от държава членка на норми на националното право, макар и конституционни, не би могло да накърни действието на правото на Съюза на територията на тази държава (решение от 26 февруари 2013 г., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, т. 59).
- 31 По този въпрос следва да се отбележи, че след като транспонирането на директива от държавите членки във всички случаи попада в хипотезата съгласно член 51 от Хартата, в която държавите членки прилагат правото на Съюза, то при това транспониране трябва да се постигне предвиденото в Хартата ниво на защита на основните права, независимо от свободата на преценка, с която държавите членки разполагат във връзка с транспонирането.
- 32 При това положение, когато в хипотеза, при която действията на държавите членки не се регламентират изцяло от правото на Съюза, национална разпоредба или мярка прилага това право по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, националните органи и юрисдикции могат

да прилагат националните стандарти за защита на основните права, стига в този процес да не се намаляват нивото на защита, предвидено от Хартата съгласно тълкуването на Съда, нито предимството, единството и ефективността на правото на Съюза (решения от 26 февруари 2013 г., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, т. 60 и от същата дата, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, т. 29).

- 33 Поради това в съответствие с правото на Съюза е националните юрисдикции и органи да поставят процеса на прилагане на националните стандарти в зависимост от обстоятелството, открито от запитващата юрисдикция, разпоредбите на дадена директива да „оставят свобода на преценка при транспонирането им в националното право“, при положение че това обстоятелство се схваща като отнасящо се до степента на хармонизация, въведена с посочените разпоредби, като процесът на прилагане на националните стандарти е мислим само доколкото въпросните разпоредби не въвеждат пълна хармонизация.
- 34 В случая следва да се отбележи, че Директива 2001/29 има за цел да хармонизира само някои аспекти на авторското право и сродните му права, като редица нейни разпоредби също така разкриват намерението на законодателя на Съюза да предостави свобода на преценка на държавите членки при нейното привеждане в изпълнение (вж. в този смисъл решение от 5 март 2015 г., Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 57).
- 35 Що се отнася, на първо място, до изключителните права на притежателите по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, в точка 18 от настоящото решение бе припомнено, че тези разпоредби предвиждат, че държавите членки предоставят на авторите съответно изключителното право да разрешават или да забраняват пряко или непряко възпроизвеждането на техните произведения по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, както и изключителното право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на тези произведения.
- 36 Така посочените разпоредби недвусмислено дефинират изключителното право на възпроизвеждане и публично разгласяване, с което разполагат притежателите на авторско право в Съюза. Освен това посочените разпоредби не предвиждат никакви условия, нито изпълнението или последиците им зависят от каквито и да било действия.
- 37 Съдът също така постановява в тази връзка, че тези разпоредби предлагат хармонизирана правна уредба, осигуряваща висока и еднородна защита на правото на възпроизвеждане и публично разгласяване (становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 119 и цитираната съдебна практика; вж. също относно правото на публично разгласяване решения от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 41 и от 1 март 2017 г., ITV Broadcasting и др., C-275/15, EU:C:2017:144, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 38 Оттук следва, че член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 съставляват мерки за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвидените в тях права (вж. по аналогия във връзка с изключителното право на притежателя на марка на Европейския съюз решения от 20 ноември 2001 г., Zino Davidoff и Levi Strauss, C-414/99—C-416/99, EU:C:2001:617, т. 39 и от 12 ноември 2002 г., Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, т. 43).
- 39 На второ място, следва да се припомни, че видно от съображение 32 от Директива 2001/29, член 5 от нея предвижда в параграфи 2 и 3 списък с изключения и ограничения от изключителните права на възпроизвеждане и публично разгласяване.
- 40 В това отношение от практиката на Съда е видно, че обхватът на правото на преценка, с което разполагат държавите членки за транспониране в националното право на определено изключение или ограничение съгласно член 5, параграф 2 или 3 от Директива 2001/29, трябва

да се преценява във всеки конкретен случай в зависимост специално от текста на съответната разпоредба (вж. в този смисъл решения от 21 октомври 2010 г., Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, т. 36, от 3 септември 2014 г., Deckmyn и Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, т. 16 и от 22 септември 2016 г., Microsoft Mobile Sales International и др., C-110/15, EU:C:2016:717, т. 27; становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 116), тъй като степента на хармонизация на изключенията и ограниченията, предвидени от законодателя на Съюза, всъщност се основава на въздействието им върху безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, както припомня съображение 31 от Директива 2001/29.

- 41 Съгласно член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от Директива 2001/29 изключенията или ограниченията, посочени в тях, се отнасят съответно до „използването на произведения или други закриляни обекти във връзка със съобщаването на актуални събития, доколкото е оправдано от преследваната цел за информираност и доколкото източникът, включително името на автора, е посочен, освен ако това се окаже невъзможно“ и до „цитати за целите като критика или обзор, при условие че се отнасят до произведение или друг закрилян обект, който вече е предоставен законно на разположение на публиката, и че — освен ако това се окаже невъзможно — е посочен източникът, включително името на автора, и че тяхното използване е в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел“.
- 42 Видно от нейното съдържание, тази разпоредба не хармонизира напълно обхвата на изключенията или ограниченията, които съдържа.
- 43 Действително, от една страна, от използването в член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от Директива 2001/29 съответно на изразите „доколкото е оправдано от преследваната цел за информираност“ и „в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел“ личи, че при транспонирането на тази разпоредба и прилагането на разпоредбите на националното право за привеждането ѝ в действие държавите членки разполагат със значително право на преценка, което им позволява да съизмерят засегнатите интереси. От друга страна, във връзка със случаите, в които може да се направи цитат, член 5, параграф 3, буква г) от тази директива предвижда само списък с примери за такива случаи, видно от използването на израза „за целите като критика или обзор“.
- 44 Тази свобода на преценка се потвърждава от законодателните работи, предшестващи приемането на Директива 2001/29. Така, видно от обяснителния меморандум към Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество от 10 декември 1997 г. (СОМ(97) 628 окончателен), свързан с ограниченията, които понастоящем са предвидени по същество в член 5, параграф 3, букви в) и г) от Директива 2001/29, с оглед на тяхното ограничено икономическо значение тези ограничения не трябва да се разглеждат подробно в предложението, а да се формулират само минимални условия за прилагането им, докато подробното определяне на условията за прилагане на тези изключения или ограничения трябва да се поеме от държавите членки при спазване на очертаванията, определени в тази разпоредба.
- 45 Независимо от изложените съображения, свободата на преценка на държавите членки при прилагане на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от Директива 2001/29, е ограничена по няколко направления.
- 46 Първо, Съдът многократно постановява, че свободата на преценка, с която разполагат държавите членки, когато прилагат изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, трябва да се упражнява в границите, наложени от правото на Съюза, което означава, че държавите членки не са свободни във всички случаи да определят по нехармонизиран начин всичките параметри на тези изключения и ограничения

(вж. в този смисъл решения от 6 февруари 2003 г., SENA, C-245/00, EU:C:2003:68, т. 34, от 1 декември 2011 г., Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 104 и от 3 септември 2014 г., Deckmyn и Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, т. 16; становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 122).

- 47 В този смисъл Съдът подчертава, че възможността държавите членки да въвеждат изключения или ограничения от хармонизираните правила по членове 2 и 3 от Директива 2001/29 има ясно очертани граници от изискванията на правото на Съюза (вж. в този смисъл становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 126).
- 48 По-специално в своето законодателство държавите членки могат да предвидят изключение или ограничение съгласно член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29 само ако спазват всички условия по посочената разпоредба (вж. по аналогия становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 123 и цитираната съдебна практика).
- 49 В тези рамки държавите членки трябва също да съблюдават общите принципи на правото на Съюза, сред които е и принципът на пропорционалност, от който следва, че приетите мерки трябва да могат да постигнат преследваната цел и да не надхвърлят необходимото за нейното осъществяване (решение от 1 декември 2011 г., Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 105 и 106).
- 50 Второ, Съдът припомня, че свободата на преценка, от която се ползват държавите членки, за да приложат изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, не може да бъде използвана така, че да се застрашат целите на тази директива, свързани — както е видно от съображения 1 и 9 от нея — с въвеждането на висока степен на закрила в полза на авторите и с безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар (вж. в този смисъл решения от 1 декември 2011 г., Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 107 и от 10 април 2014 г., ACI Adam и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 34; становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 124 и цитираната съдебна практика).
- 51 При това положение, във връзка с въпросното прилагане държавите членки следва да запазят полезното действие на така установените изключения и ограничения и да зачитат тяхната цел (вж. в този смисъл решения от 4 октомври 2011 г., Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 163, както и от 3 септември 2014 г., Deckmyn и Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, т. 23), за да запазят справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закриляни обекти, както гласи съображение 31 от споменатата директива.
- 52 Трето, свободата на преценка, от която се ползват държавите членки, за да приложат изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, е ограничена и от член 5, параграф 5 от същата директива, който поставя тези изключения или ограничения в зависимост от три условия, а именно изключенията или ограниченията да се прилагат само в някои специални случаи, да не засягат нормалното използване на произведението и да не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на авторското право (становище 3/15 (Маракешки договор за достъпа до публикувани произведения) от 14 февруари 2017 г., EU:C:2017:114, т. 125 и цитираната съдебна практика).
- 53 Накрая, четвърто, както бе припомнено в точка 31 от настоящото решение, закрепените в Хартата принципи се прилагат за държавите членки, когато привеждат в действие правото на Съюза. При това положение, когато транспонират изключенията и ограниченията по член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, държавите членки трябва да следят за тълкуване на

последните по начин, който да осигури подходящо равновесие между различните основни права, защитени от правния ред на Съюза (решения от 27 март 2014 г., UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, т. 46 и от 18 октомври 2018 г., Bastei Lübbe, C-149/17, EU:C:2018:841, т. 45 и цитираната съдебна практика; вж. също по аналогия решение от 26 септември 2013 г., IBV & Cie, C-195/12, EU:C:2013:598, т. 48, 49 и цитираната съдебна практика).

- 54 С оглед на изложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкуват в смисъл, че съставляват мерки за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвидените в тях права. Член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не съставляват мерки за пълна хармонизация на обхвата на изключенията и ограниченията, съдържащи се в тях.

По третия въпрос

- 55 С третия си въпрос, който следва да се разгледа на второ място, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали свободата на информация и свободата на печата, закрепени в член 11 от Хартата, могат извън изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, да обосноват дерогиране на изключителните права на автора на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени съответно в член 2, буква а) и в член 3, параграф 1 от тази директива.
- 56 Незабавно следва да се отбележи, че както от обяснителния меморандум към Предложение СОМ(97) 628 окончателен, така и от съображение 32 от Директива 2001/29 следва, че списъкът на изключенията и ограниченията, включени в член 5 от тази директива, е изчерпателен, което Съдът също подчертава неколккратно (решения от 16 ноември 2016 г., Soulier и Doke, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 34 и от 7 август 2018 г., Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, т. 16).
- 57 Видно от съображения 3 и 31 от Директива 2001/29, целта на извършената с нея хармонизация е да се поддържа, по-специално в електронната среда, справедлив баланс между, от една страна, интереса на притежателите на авторски и сродни на тях права от защитата на тяхното право на интелектуална собственост, гарантирана с член 17, параграф 2 от Хартата, и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти, и по-специално на свободата им на изразяване на мнение и на информация, гарантирана с член 11 от Хартата, както и на обществения интерес (вж. в този смисъл решение от 7 август 2018 г., Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, т. 41).
- 58 Механизмите, позволяващи да се намери справедлив баланс между тези различни права и интереси, се съдържат в самата Директива 2001/29, доколкото тя предвижда по-специално, от една страна, в членове 2—4, изключителните права на притежателите на права, и от друга страна, в член 5, изключенията и ограниченията на тези права, които могат и дори трябва да бъдат транспонирани от държавите членки, като въпросните механизми все пак трябва да бъдат конкретизирани с национални мерки за транспонирането на тази директива и с прилагането ѝ от националните органи (вж. в този смисъл решение от 29 януари 2008 г., Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 59 Съдът многократно постановява, че основните права, които вече са закрепени в Хартата, чието спазване се осигурява от Съда, са вдъхновени от общите конституционни традиции на държавите членки, както и от напътствията, произтичащи от международните инструменти за закрила на правата на човека, по които държавите членки са сътрудничели или са се присъединили (вж. в този смисъл решение от 27 юни 2006 г., Парламент/Съвет, C-540/03, EU:C:2006:429, т. 35 и цитираната съдебна практика).

- 60 Във връзка с изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза, и буква г) от Директива 2001/29, по отношение на които запитващата юрисдикция изпитва съмнения, следва да се подчертае, че те имат за цел конкретно да отдадат предимство на упражняването на правото на свобода на изразяване на ползвателите на закриляни обекти и на свобода на печата, което придобива особено значение, когато е защитено като част от основните права, спрямо интереса на автора да може да се противопостави на използването на своето произведение, като същевременно на този автор се гарантира по принцип правото му на посочване на неговото име (вж. в този смисъл решение от 1 декември 2011 г., Rainer, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 135).
- 61 За справедливия баланс, припомнен в точки 51 и 57 от настоящото решение, допринася и член 5, параграф 5 от тази директива, който, както беше подчертано в точка 52 от настоящото решение, изисква изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 1—4 от нея, да се прилагат само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на правото.
- 62 В този контекст, ако въпреки изричната воля на законодателя на Съюза, припомнена в точка 56 от настоящото решение, на всяка държава членка се позволи да въвежда дерогации от изключителните права на автора по членове 2—4 от Директива 2001/29, извън изключенията и ограниченията, предвидени изчерпателно в член 5 от нея, това би застрашило ефективността на хармонизацията на авторското и сродните му права, осъществена с тази директива, както и преследваната от нея цел за гарантиране на правната сигурност (решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 34 и 35). Действително, от съображение 31 от тази директива изрично следва, че съществуващите различия в изключенията и ограниченията по отношение на някои ограничени действия имат пряко отрицателно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар в областта на авторското право и сродните му права и поради това списъкът с изключенията и ограниченията, съдържащ се в член 5 от Директива 2001/29, има за цел да осигури неговото добро функциониране.
- 63 Освен това, видно от съображение 32 от същата директива, държавите членки са задължени да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения. Изискването за съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения не би могло да се осигури, ако държавите членки бяха свободни да предвиждат изключения и ограничения извън тези, които вече са били изрично предвидени от Директива 2001/29 (вж. в този смисъл решение от 12 ноември 2015 г., Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, т. 38 и 39), а Съдът впрочем вече е подчертал, че никоя разпоредба от Директива 2001/29 не дава възможност държавите членки да разширяват обхвата на тези изключения и ограничения (вж. в този смисъл решение от 10 април 2014 г., ACI Adam и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 27).
- 64 С оглед на изложените съображения на третия въпрос следва да се отговори, че свободата на информация и свободата на печата, закрепени в член 11 от Хартата, не могат извън изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, да обосноват дерогиране на изключителните права на автора на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени съответно в член 2, буква а) и в член 3, параграф 1 от тази директива.

По втория въпрос

- 65 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали в рамките на съизмерването, което следва да се направи от националния съд между изключителните права на автора по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, и правата на ползвателите на закриляни обекти съгласно дерогиращите разпоредби на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, националният съд може

да се отклони от ограничителното тълкуване на последните разпоредби в полза на тълкуване на същите, което в пълна мяра да отчита необходимостта от зачитане на свободата на изразяване на мнение и на информация, гарантирана в член 11 от Хартата.

- 66 В това отношение запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно възможността в случая да приложи член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза от Директива 2001/29 по отношение на използването на UdP от Funke Medien, поради това че последното не придружило публикуването на споменатите UdP с никакви отделни действия на съобщаване.
- 67 Както бе припомнено в точка 53 от настоящото решение, когато транспонират изключенията и ограниченията по член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, държавите членки трябва да следят за тълкуване на последните по начин, който да осигури подходящо равновесие между различните основни права, защитени от правния ред на Съюза.
- 68 На следващо място, при въвеждане на мерките за транспониране на тази директива органите и юрисдикциите на държавите членки са длъжни не само да тълкуват националното си право по начин, който да съответства на посочената директива, но и да не допускат да се основават на тълкуване на същата, което би влязло в конфликт с посочените основни права или с другите общи принципи на правото на Съюза, както Съдът многократно е постановявал (вж. в този смисъл решения от 29 януари 2008 г., *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, т. 70, от 27 март 2014 г., *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, т. 46 и от 16 юли 2015 г., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, т. 34).
- 69 Действително, както отбелязва запитващата юрисдикция, изключението от общо правило по принцип трябва да се тълкува стриктно.
- 70 Макар обаче член 5 от Директива 2001/29 формално да е озаглавен „Изключения и ограничения“, следва да се отбележи, че самите тези изключения и ограничения съдържат права за ползвателите на произведения или на други закриляни обекти (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2014 г., *Eugen Ulmer*, C-117/13, EU:C:2014:2196, т. 43). Освен това посоченият член, както бе припомнено в точка 51 от настоящото решение, има за конкретна цел да осигури справедлив баланс между, от една страна, правата и интересите на притежателите на права, които от своя страна са обект на широко тълкуване (вж. в този смисъл решение от 16 ноември 2016 г., *Soulie и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 30, 31 и цитираната съдебна практика), и от друга страна, правата и интересите на ползвателите на произведения или други закриляни обекти.
- 71 От това следва, че тълкуването на изключенията и ограниченията, предвидени в член 5 от Директива 2001/29, трябва да позволи, както бе припомнено в точка 51 от настоящото решение, да се запази полезното им действие и да се зачита тяхната цел, като подобно изискване придобива особено значение, когато тези изключения и ограничения, подобно на предвидените в член 5, параграф 3, букви в) и г) от Директива 2001/29, имат за цел да гарантират спазването на основни свободи.
- 72 В този контекст трябва, от една страна, да се добави, че действително защитата на правото на интелектуална собственост е закрепена в член 17, параграф 2 от Хартата. При все това нито от тази разпоредба, нито от практиката на Съда следва, че това право е неприкосновено и че трябва да се осигури абсолютната му защита (решения от 24 ноември 2011 г., *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, т. 43, от 16 февруари 2012 г., *SABAM*, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 41 и от 27 март 2014 г., *UPC Telekabel Wien*, C-314/12, EU:C:2014:192, т. 61).
- 73 От друга страна, в точка 60 от настоящото решение бе припомнено, че член 5, параграф 3, букви в) и г) от Директива 2001/29 има за цел да отдаде предимство на упражняването на правото на свобода на изразяване на ползвателите на закриляни обекти и на свобода на печата,

гарантирано в член 11 от Хартата. Във връзка с това следва да се отбележи, че доколкото Хартата съдържа права, съответстващи на права, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), член 52, параграф 3 от Хартата има за цел да осигури необходимата последователност между правата по Хартата и съответстващите им права, гарантирани от ЕКПЧ, без това да засяга автономността на правото на Съюза и на Съда на Европейския съюз (вж. по аналогия решения от 15 февруари 2016 г., N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 47 и от 26 септември 2018 г., Staatssecretaris van Veiligheid en justitie (Суспензивно действие на обжалването), C-180/17, EU:C:2018:775, т. 31 и цитираната съдебна практика). Член 11 от Хартата съдържа права, съответстващи на правата, гарантирани с член 10, параграф 1 от ЕКПЧ (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2019 г., Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, т. 65 и цитираната съдебна практика).

- 74 Както следва от практиката на Европейския съд по правата на човека, за да съизмери авторското право и правото на свободно изразяване, посоченият съд по-специално подчертава необходимостта да се отчете обстоятелството, че съответният вид „реч“ или информация придобива особено значение, най-вече в рамките на политически или свързани с обществения интерес дебати (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 10 януари 2013 г., Ashby Donald и др. с/у Франция, CE:ECHR:2013:0110JUD003676908, § 39).
- 75 В случая от документите по делото, представени на Съда, личи, че Funke Medien не само публикува UdP на уебсайта си, но и ги представя в систематизиран вид, придружени от въведение, допълнителни линкове и покана за взаимодействие. При тези обстоятелства, ако се допусне, че UdP трябва да се окачествят като „произведения“ по смисъла на член 2, буква а) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, следва да се приеме, че публикуването на тези документи може да съставлява „използване[...] на произведения [...] във връзка със съобщаване на актуални събития“ по смисъла на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза от Директива 2001/29. При това положение публикацията може да попадне под действието на тази разпоредба, стига останалите предвидени в нея условия да са изпълнени, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 76 С оглед на изложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че в рамките на съизмерването, което следва да се направи от националния съд с оглед на всички обстоятелства по съответния случай между изключителните права на автора по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, и правата на ползвателите на закриляни обекти съгласно дерогиращите разпоредби на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, националният съд трябва да се основава на тълкуване на въпросните разпоредби, което зачита техния текст, запазва полезното им действие и същевременно е в пълно съответствие с основните права, гарантирани от Хартата.

По съдебните разноски

- 77 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва**

да се тълкуват в смисъл, че съставляват мерки за пълна хармонизация на предметното съдържанието на предвидените в тях права. Член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не съставляват мерки за пълна хармонизация на обхвата на изключенията и ограниченията, съдържащи се в тях.

- 2) Свободата на информация и свободата на печата, закрепени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не могат извън изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, да обосноват дерогиране на изключителните права на автора на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени съответно в член 2, буква а) и в член 3, параграф 1 от тази директива.
- 3) В рамките на съизмерването, което следва да се направи от националния съд с оглед на всички обстоятелства по съответния случай между изключителните права на автора по член 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, от една страна, и правата на ползвателите на закриляни обекти съгласно дерогиращите разпоредби на член 5, параграф 3, буква в), втора хипотеза и буква г) от тази директива, от друга страна, националният съд трябва да се основава на тълкуване на въпросните разпоредби, което зачита техния текст, запазва полезното им действие и същевременно е в пълно съответствие с основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Подписи